

Τα οκτώ κύματα του κυπριωτισμού

Ο Κυπριωτισμός, που ως κοινωνικοπολιτική επιδημία μαστίζει σήμερα την κυπριακή κοινωνία δεν είναι φαινόμενο καινούργιο. Υπήρξε ανέκαθεν το δυναμικό μέσον, με το οποίο οι κατακτητές επιχείρησαν να αλώσουν την ψυχή των Ελλήνων της Κύπρου και να εδραιώσουν την κυριαρχία τους στο νησί. Η κυπριωτιστική συνείδηση χρησιμοποιήθηκε ως υποκατάστατο ή μεταβατική, εναλλακτική πρόταση των δυνάμεων του αφελληνισμού και εν συνεχεία της εθνικής αφομοίωσης των Κυπρίων από τους κατακτητές. Το καινούργιο, στην εποχή μας είναι ότι η προπαγάνδα του Κυπριωτισμού επίζητεί να οικοδομηθεί πάνω σε ιδεολογική βάση. Ο Κυπριωτισμός εμφανίζεται ως νεορεαλιστική ιδεολογία, η οποία δομείται, δήθεν, πάνω στις σύγχρονες νεωτερικές απόψεις της Κοινωνιολογίας και αποτελεί τη μοναδική διέξοδο από το πρόβλημα της Κύπρου. Προς τούτο παραχαράσσεται ή παραμερίζεται η Ιστορία, φυλακίζονται τα αισθήματα, αποτελματώνεται η συνείδηση, για να δημιουργηθεί η απαραίτητη κόπρος, μέσα από την οποία θα φυτρώσει και θα ανθίσει το όψιμο ιδεολόγημα του Κυπριωτισμού.

Ο Κυπριωτισμός είτε ως πνευματικός μιλιταρισμός των αποικιοκρατών, είτε ως εισαγόμενος πολιτισμικός ιμπεριαλισμός της πλανηταρχικής Υπερδύναμης των Η.Π.Α., είτε ως εγχώριο ιδεολόγημα επιστρατευμένων εθνικών ομάδων είναι... εκκομψευμένος σωβινισμός και εξτρεμιστικός εθνικισμός. Ως πολιτική έκφραση, παρουσιάζει συγγένεια με τη δικτατορία και τον φασισμό. Εκμεταλλευόμενος τα

* ΣΗΜΕΙΩΣΗ ΤΕΤΡΑΔΙΩΝ

Ο Ανδρέας Μακρίδης είναι φιλόλογος ιστορικός μέλος της Ομάδας Πρωτοβουλίας για το Πανεπιστήμιο Κύπρου. Το κείμενο αυτό διαβάστηκε στην ημερίδα Η Υπονόμευση της ελληνικής ταυτότητας στην Κύπρο που οργάνωσε η «Ομάδα Πρωτοβουλίας για το Πανεπιστήμιο Κύπρου».

ουμανιστικά όνειρα των νέων και τον άδολο ψυχισμό των αδελών επιχειρεί να εκριζώσει την εθνική τους συνείδηση και να τους μεταμοσχεύσει μιαν άλλη, επίπλαστη και τεχνητή. Προς τούτο παραχαράσσει την Ιστορία, αναιρεί το παρελθόν, και τα αντικαθιστά με χαλκευμένα ιδεολογήματα και χάρτινα όνειρα! Το ίδιο έπραξαν ο Μουσολίνι, ο Χίτλερ, ο Φράνκο και ο Κεμάλ Ατατούρκ.

Θεμελιώδες υπόβαθρον του Κυπριωτισμού στάθηκε το Ανεξάρτητο Κυπριακό Κράτος, το οποίο επεβλήθη με το δοτό Σύνταγμα της Ζυρίχης και το οποίο διαιώνισε τον διαχωρισμό του κυπριακού Ελληνισμού από την Ελλάδα, ενταφιάζοντας τα οράματα και τον πόθο του λαού για Ένωση. Επί του Ανεξάρτητου κράτους εκβλάστησαν όλα τα ιδεολογήματα του Νεοκυπρισμού και οι φανταστικές διαφορετικότητες που εντοπίζονται, από τους οπαδούς της φασιστικής αυτής «ιδεολογίας», μεταξύ Ελλήνων της Κύπρου και Ελλήνων της μητροπολιτικής Ελλάδας.

Συνοπτικώς ο Κυπριωτισμός εκφράζεται με τα πιο κάτω κατευθυντήρια ιδεολογήματα:

- Δημιουργία νέου κυπριακού έθνους και κυπριακής εθνικής συνείδησης, που θα αποτελέσει τη νέα ιθαγένεια των Ελλήνων της Κύπρου, των Τουρκοκυπρίων, των μειονοτήτων των διαφόρων θρησκευτικών ομάδων και μεμονωμένων στοιχείων, που στερούνται και αναζητούν εθνική ταυτότητα.

- Δημιουργία νέας εθνικής γλώσσας. Το ρόλο αυτό ονειρεύονται να παίξει η κυπριακή διάλεκτος ή η Αγγλική, που ως γλωσσική γέφυρα θα συνενώσει τις διάφορες κυπριακές πληθυσμιακές... «κοινότητες»!

- Δημιουργία νέου εθνικού ύμνου και νέων εθνικών συμβόλων σημαίας, θυρεών κ.λπ.

Το νέο εθνικιστικό αυτό πραξικόπημα προϋποθέτει:

- Κατάργηση της Ιστορίας, απονέκρωση και πολιτιστική λήθη ή αμνησία.
- Αφελληνισμό των Ελλήνων της Κύπρου και αποτουρκισμό των Τουρκοκυπρίων.

Οι προϋποθέσεις αυτές καταδεικνύουν το εθνικιστικό και σωθινιστικό προϊόν του Κυπριωτισμού. Οι εθνικές συνειδήσεις δεν επιβάλλονται με τη βία, είναι αποτέλεσμα μακροχρόνιων ιστορικών διαδικασιών, κοινωνικής, οικονομικής και πολιτιστικής αφομοίωσης και ομοιογένειας. Η εθνική συνείδηση, προϊόν διαχρονικών εμπειριών και ψυχικών αποταμιεύσεων, δεν μπορεί να ξεριζωθεί με ιδεολογήματα, νομοθετήματα και βία. Ο ψυχισμός και ο εθνισμός που παράγουν μάρτυρες και ήρωες δεν μπορεί να απονευρωθεί και απονεκρωθεί με αυθαίρετες κινδυνολογίες και χάρτινα οράματα!

Ως εκ τούτου ο Κυπριωτισμός είναι προκαταδικασμένος σε παταγώδη αποτυχία. Αυτοδιαφημίζεται και παρουσιάζεται ως καινούργια πολιτική «θρησκεία», στην πραγματικότητα όμως φιλοδοξεί να δημιουργήσει ηλεκτρονικούς-ρομποτοειδείς οπαδούς ή ορθότερα φασιστικά ρομπότ, τα οποία θα ενστερνισθούν και θα στηρίξουν το κυπριωτιστικό καθεστώς. Εκμεταλλεύεται την ουμανιστική φαντασιопληξία και τη νεανική ματαιοδοξία, τον ιστορικό και πολιτισμικό αναλφαθητισμό

και την εφηδική μωροφιλοδοξία, την υπόθαλψη ταπεινών ενστίκτων και ευελπιστεί ότι με την πνευματική αποβλάκωση και την πολιτική ηλιθιοποίηση, θα κατατρευάσει τον πληθυσμό του νέου έθνους. Καταφανώς η ιδεολογική αυτή κλωνοποίηση του ανθρώπου δεν μπορεί να τελεσφορήσει. Ο άνθρωπος είναι κάτι περισσότερο από ένα ρομπότ που το προγραμματίζεις και το κάνεις σοφό ή ηλίθιο, ήμερο ή θηρίο!

Η Σοβιετική Ένωση, η Γιουγκοσλαβία, η Τσεχοσλοβακία, η Τουρκία και τόσες άλλες περιοχές, όπου επεβλήθησαν εθνικές ταυτότητες και συνειδήσεις με τη βία ή την ουτοπία, αποβαίνουν σήμερα αδιάφευστοι μάρτυρες, που επιβεβαιώνουν το «αδύνατον γενέσθαι», αφού μετεξελίχθησαν σε πεδία βίαιων συγκρούσεων, ωμοτήτων, επαναστάσεων και εθνικών διεκδικήσεων.

Στη δική μας πατρίδα, έχει πολιτογραφηθεί ως εθνικισμός η αγάπη προς την Ελλάδα και ο σεβασμός προς την εθνική μας Ιστορία και παράδοση και έχει σκοπίμως ταυτισθεί με το προδοτικό πραξικόπημα και την ετερόφωτη αθηναϊκή Χούντα. Η φασιστική αυτή αυθαιρεσία, εθελotuφλώντας, ετεροκινούμενη και υπό το κράτος του πιο νοσηρού πολιτικού φουτουρισμού, αναδεικνύεται ακριβώς η ίδια σε ακραίο εθνικισμό, που οδηγεί σε νέο αιματοκύλισμα και αδελφοκτονία, αφού με το ψευδο-ιδεολογικό της πραξικόπημα επιζητεί να ξεριζώσει συνειδήσεις, να εκμηδενίσει το δικαίωμα του εθνικού αυτοπροσδιορισμού και να επιβάλει νόθες εθνικές συνειδήσεις.

Βεβαίως, οι όψιμοι αυτοί Κυπριωτιστές δεν εμφανίστησαν εκ του μηδενός ως δηλητηριώδες «μανιτάρνι», που φύτρωσε στην ψυχή της Κύπρου και κάτω από τη βαριά σκιά, που παρέχει η δημοκρατία και η αδιάπτωτη ανοχή των κυβερνώντων «εθνοπατέρων» μας. Είναι παραφυάδα, που ξεπετάχθηκε από το προαιώνιο δένδρο της μειοδοσίας και του ραγιαδισμού, της οσφυοκαμψίας και του γενιτσαρισμού, που φύτεψαν στον τόπο μας σταυροφόροι και αλλόδοξοι κατακτητές. Ο Κυπριωτισμός έπληττε και πλήττει την Κύπρο κατά κύματα, εδώ και αιώνες.

Το πρώτο κύμα

Πρώτο κύμα Κυπριωτισμού αποτελούν οι ποικιλώνυμοι και ανώνυμοι απάτριδες και δοσίλογοι που «μήςδισαν» και συνεργάστησαν με τους κατακτητές ή καταπρόδωσαν το έθνος τους, θέτοντας τα προσωπικά τους συμφέροντα, τα πρόνομα, και την εύνοια του κατακτητή υπεράνω της εθνικής τους ταυτότητας και αξιοπρέπειας. Οι φραγκολεβαντίνοι αυτοί ενισχύοντας την αφαίμαξη και την καταπίεση του λαού, ταυτίστησαν με τους εισβολείς Φράγκους, Ενετούς, Τούρκους, Άγγλους κ.λπ. και ανεδείχθησαν σε κυπρίζοντες χαμαιλέοντες! Ανάμεσα σ' αυτούς κατατάσσονται οι γραικύλοι, και οι γασμούλοι, οι φραγκολεβαντίνοι, οι τουρκόγυφτοι κοτζαμπάσσηδες και οι τουρκίζοντες δραγουμάνοι, που ως αφιονισμένα ογλάνια του κομφορμισμού και του αριθισμού δημοπράτησαν και εκποίησαν την εθνική τους συνείδηση και συνέβαλαν στην προσχεδιασμένη φθορά της εθνικής υπόστασης του πληθυσμού της Κύπρου.

Το δεύτερο κύμα

Με την Αγγλοκρατία (1878) αρχίζει η επίσημη και συστηματική καλλιέργεια του κυπριωτιστικού πνεύματος, από την Μ.Βρετανία και την τοπική της Διοίκηση. Άξονες και στόχοι της αγγλικής αποικιοκρατίας υπήρξαν: η διαφθορά και παρακμή της ελληνικής συνείδησης των Κυπρίων, η απομάκρυνσή τους από τον πόθο της Ένωσης με την Ελλάδα (διαίρει και βασίλευε), η εμφύλια διάσπαση και ρήξη, που θα εδραίωναν και θα διαιώνιζαν την αγγλική κυριαρχία στο νησί.

Ο αφελληνισμός και εξαγγλισμός των Ελλήνων της Κύπρου αρχίζει από τις πρώτες ημέρες της Αγγλοκρατίας, με την έντεχνη προβολή του αγγλικού πολιτισμού, της φυλετικής ανωτερότητας των Άγγλων και της γλώσσας τους. Οι αποικιοκράτες πουλούν στους γεωργοκτηνοτρόφους αγρότες λάμψη και αριστοκρατία, που εξαργυρώνονται με υποτέλεια και κυριαρχία.

Μεθοδεύοντας τη σκευωρία του Κυπριωτισμού, Άγγλοι και Σουηδοί αρχαιολόγοι κατασκεύασαν το εθνικό, προγονικό πρότυπο του Κυπρίου, τον Ετεοκύπριο, ο οποίος θα «τεκμηρίωνε» τη φυλετική διαφορά του Κύπριου από τον Έλληνα. Χωρίς κανένα αρχαιολογικό εύρημα ή στοιχείο, χάλκευσαν και έπλασαν με ψευτιά κάποιον πρόγονο, τον οποίο υποδούλωσαν οι Αχαιοί και οποίος έκτοτε υποφέρει την κατοχή τους. Συνεπακολούθως οι σημερινοί Κύπριοι είναι απόγονοι του φανταστικού αυτού ψευδοειδώλου που καθορίζει το δικαίωμά τους, να έχουν την κυπριακή αντί της ελληνικής εθνικής ταυτότητας. Την ιστορική αυτή παραχάραξη εξόχως αποκάλυψε ο Micael Given στο έργο του: *Inventing the Eteocypriots: Imperialist Archaeology and the Manipulation of Ethnic Identity*.

Οι αφελληνιστικές ενέργειες των Άγγλων εντάθηκαν την περίοδο της Παλμεροκρατίας, μετά την εξέγερση του 1931. Θέτουν την Παιδεία υπό τον έλεγχο της αγγλικής Διοίκησης, τροποποιούν τα αναλυτικά προγράμματα, αφαιρώντας την ελληνική ιστορία και επιβάλλοντας τη διδασκαλία της αγγλικής γλώσσας, ιδρύουν το διδασκαλικό Κολέγιο του Μόρφου και άλλα αγγλόφωνα και ελεγχόμενα κολέγια, με τα οποία χειραγωγούν τις συνειδήσεις των νέων. Παράλληλα αυξάνουν τις υποτροφίες για σπουδές στην Αγγλία, όπου θα παραχθούν οι αγγλόφρονες (Barrister at Law, Business Administration, Economists κ.λπ.) που θα στελεχώσουν τον κρατικό μηχανισμό και την δημόσια υπαλληλία. Ταυτοχρόνως επιδίδονται στην καταπολέμηση των εθνικοφρόνων πνευματικών και πολιτικών ηγετών του τόπου, οι οποίοι πρωτοστατούσαν στην εθνική διαπαιδαγώγηση, συντηρούσαν τις εθνικές μνήμες και κρατούσαν ζωντανή και ακμαία την εθνική συνείδηση των Κυπρίων. Οι διωγμοί αυτοί υλοποιήθηκαν με συλλήψεις, καταδίκες, φυλάκιση, εξορία κ.λπ. ιερέων, δασκάλων, πολιτικών, προσωπικοτήτων.

Με τις σκευωρίες τους αυτές οι Άγγλοι κατασκεύασαν το μυθολογικό τέρας, το φανταστικό εξάμβλωμα, που ονομάσθη Νεοκύπριος ή Κυπριωτιστής και πολιτογραφήθηκε ως απόγονος ενός άλλου πλαστού ιστορικού εκτρώματος, του Ετεοκύπριου! Η απάτη αυτή ανακυκλώνεται από τότε και αναβιώνει, κερδίζοντας οπαδούς, ανάμεσα στους παραπλανημένους, τους ημμαθείς, τους μωροφιλό-

δοξους και τους ανθέλληνες ξένους, που έχουν κυπριακή υπηκοότητα. Έτσι ο Νεοκύπριος, άλλοτε ως παλιάτσος και άλλοτε ως παραγκιόζης σέρνεται μέσα στην κυπριακή κοινωνία επαιτώντας την αναγνώρισή του και θηρεύοντας οπαδούς.

Το τρίτο κύμα

Τρίτο κύμα Κυπριωτισμού, που πλήττει την Κύπρο, αποτελεί το οικονομικό κατεστημένο, το οποίο συνθέτουν δεξιοί και αριστεροί μεγαλοεπιχειρηματίες, οικονομικοί παράγοντες και κεφαλαιοκράτες. Το κεφάλαιο της Κύπρου, μετά την Ανεξαρτησία, συνέδεσε στενά την ανάπτυξή του με τα ξένα κεφάλαια, συνεργάζεται ή εξαρτάται από αυτά, με αποτέλεσμα να υφίσταται πολιτικές επιδράσεις και να διαφοροποιεί τις πολιτικές και εθνικές του τοποθετήσεις, ανάλογα με τα συμφέροντά του.

Πριν από την Ανεξαρτησία, η κυπριακή κεφαλαιοκρατία, στη συντριπτική της πλειοψηφία, είχε εθνικό χαρακτήρα και πολλές φορές πρωτοστατούσε στους εθνικούς και ενωτικούς αγώνες. Στους αγώνες αυτούς ανεδείχθησαν μεγάλες εθνικές φυσιογνωμίες, προερχόμενες από το χώρο του κεφαλαίου.

Σήμερα, η κυπριακή κεφαλαιοκρατία, αποεθνικοποιείται και αποχρωματίζεται σταδιακά, υποκαθιστώντας την ελληνική εθνική της συνείδηση με τον Κυπριωτισμό. Από εθνική αστική τάξη μετασχηματίζεται σε ένα είδος κρατικής ή ιθαγενούς αστικής τάξης, που επιλέγει ως εθνική ταυτότητα τη Νεοκυπριακή. Η μεταστοιχείωση αυτή καθορίζεται, αφενός μεν από τη σύνδεση ή εξάρτησή τους με το ξένο κεφάλαιο, από το φόβο υποβιβασμού των κεφαλαιουχικών τους επιχειρήσεων σε περίπτωση ένωσης με την Ελλάδα και αφετέρου από τα νέα πρότυπα αξιών, που εισήγαγε ο άκρατος καταναλωτισμός.

Η κυπριακή αστική τάξη θα μπορούσε να διαχωρισθεί σε τέσσερις κατηγορίες:

- Σ' εκείνους που διατηρούν την εθνική τους ταυτότητα και εξακολουθούν να προσφέρουν εθνικώς.
- Σ' εκείνους που διατηρούν την εθνική τους ταυτότητα, έχουν όμως αδρανοποιηθεί και αφομοιωθεί από την επιχειρηματική δραστηριότητα.
- Στους εντελώς απαθείς, που αναγνωρίζουν ως μόνη πατρίδα το κέρδος.
- Σ' αυτούς που εντάχθηκαν στον Κυπριωτισμό.

Το τέταρτο κύμα

Το τέταρτο κύμα Κυπριωτισμού εκπηγάει από τις Η.Π.Α. και πλήττει την Κύπρο με τη μορφή του νεοαποικιακού πολιτιστικού και πολιτικού μπεριαλισμού. Εξάγεται κυρίως από τα αμερικανικά πανεπιστήμια και το Πεντάγωνο και εισάγεται στην Κύπρο ως νέα ρεαλιστική ιδεολογία, ως σώφρων προοπτική και πολιτική, που αντιπαλεύει τον εθνικισμό, ο οποίος επεσώρευσε στην Κύπρο τόσα

δαινά. Ο αμερικανοκίνητος Κυπριωτισμός επανδρωμένος από αμερικανόθρεφτους πανεπιστημιακούς και μεγαλοεπιχειρηματίες εμφανίζεται ως προοδευτική ελίτ και ως η μόνη ασφαλής γέφυρα προς τη λύση του Κυπριακού. Προπαγανδίζεται ως η καινούργια επιλογή, που διαφοροποιείται από τον εθνικό φανατισμό και λειτουργεί στα ευπρεπή πλαίσια μιας κοσμοπολίτικης υπερούσιας αυθεντίας, η οποία θα λυτρώσει τον τόπο από την στενόμυαλη και καθυστερημένη αντίληψη και την υποκοულτούρα των ντοπαρισμένων εθνικιστών!

Στα πανεπιστήμια του Χάρβαρντ, της Νέας Υόρκης, του Πρίνστον κ.α. εκπαιδεύονται συστηματικά, κατά τις σπουδές τους, ή μετεκπαιδεύονται με σεμινάρια και συνέδρια στη «φιλοσοφία» του Κυπριωτισμού οι πανεπιστημιακοί, που θα αποσταλούν στο Πανεπιστήμιο Κύπρου και ως επίλεκτες αυθεντίες, θα αναλάβουν τη διάδοση και τον προσηλυτισμό των νέων στη... νέα «θρησκεία»! Οχυρωμένοι πίσω από την ασπίδα της πανεπιστημιακής αυτονομίας και οχούμενοι επί του άρματος της ελευθερίας λόγου, υποσκάπτουν ανενόχλητα την εθνική ταυτότητα των νέων και τους εμβολιάζουν με τον ιό του Κυπριωτισμού!

Η μύηση των νέων εδράζεται και αναπτύσσεται πάνω σ' ένα πλέγμα διαστρεβλωμένων ιδεών, που φαντάζουν προοδευτικές, σύγχρονες και ανώτερες και απλήστως εκμεταλλεύονται τη νεανική αλαζονεία, τον εφηβικό επαναστατισμό και την ανικανοποίητη ανάγκη της επικυρωμένης και ριζοσπαστικής διαφοροποίησης. Κατευθυντήριες αρχές που συνθέτουν την παραπλάνηση και την άλωση των νέων και μούν στην πολιτική αίρεση του Κυπριωτισμού είναι οι πιο κάτω:

- Το Πανεπιστήμιο έχει αποκλειστικό στόχο τη μορφωτική κατάρτιση του νέου και κανένα ρόλο δεν οφείλει να παίζει στην εθνική του διαπαιδαγώγηση.
- Ο εθνικισμός (ορθότερα εθνισμός) αποτελεί ανιάτο καρκίνωμα, το οποίο ευθύνεται για την τραγωδία της Κύπρου και από το οποίο ο νέος πρέπει να απελευθερωθεί, για να καταξιωθεί και να γίνει αποδεκτός στον κύκλο των εκλεκτών.
- Η επαναπροσέγγιση είναι η μόνη ρεαλιστική πολιτική, η οποία εκφράζεται από ανθρώπους ανώτερους που κατάφεραν να υπερβούν τον σωβινισμό και να καταξιώσουν την προσωπικότητά τους με τις υπέρτατες πανανθρώπινες αξίες, του διεθνισμού και του ουμανισμού.
- Ο Κυπριωτισμός είναι η έμπρακτη λύτρωση από τον αρρωστημένο εθνικισμό και η μοναδική προοπτική δίκαιης λύσης του κυπριακού προβλήματος.

Η αμερικανική ραδιουργία, που επεκτείνει τις πλεχτάνες της και στο χώρο των επιχειρηματιών, πραγματοποιεί καθ' ην στιγμή η Τουρκία, με την ανοχή και την εύνοια των Η.Π.Α. επιχειρεί, ξοδεύοντας εκατομμύρια δολάρια το χρόνο, να εισβάλει και αλώσει τα αμερικανικά πανεπιστήμια, με την ίδρυση σ' αυτά εδρών τουρκικών σπουδών, εξαγορά πανεπιστημιακών κ.α.

Ο ιστός αυτός του αφελληνισμού, που με τεκμηριωμένες καταγγελίες από Αμερικανούς πανεπιστημιακούς, έχει αποκαλυφθεί, εξυφάνεται παράλληλα και στο επίπεδο της διπλωματίας με διάφορους τρόπους.

- Υπόσκαψη του Δόγματος του Ενιαίου Αμυντικού Χώρου.

- Προώθηση της Αγγλικής ως γλώσσας της τεκταινόμενης Ομοσπονδίας ή Συνομοσπονδίας (Ιδέες Γκάλι κ.α.).
- Υπόθαλψη και προώθηση επαναπροσεγγιστικών συναντήσεων.
- Στήριξη του Δικονομικού χαρακτήρα του Πανεπιστημίου Κύπρου κ.α.

Το πέμπτο κύμα

Πέμπτο κύμα κυπριωτιστικής ποικιλίας, που καλλιεργείται στην Κύπρο απο-τελεί η πολιτική και ιδεολογική μετεξέλιξη του Α.Κ.Ε.Λ. Το κόμμα αυτό κινού-μενο από λανθασμένες πολιτικές εκτιμήσεις έχει φετιχοποιήσει την επαναπροσέγ-γιση και την έχει αναγάγει σε αιχμή της κοσμοθεωρίας του. Το Α.Κ.Ε.Λ. θεω-ρώντας την επαναπροσέγγιση ως έμπρακτη εφαρμογή της αρχής του σοσιαλιστι-κού διεθνισμού και του σοσιαλιστικού ανθρωπισμού, τοποθετείται επί του θέματος ταξικά. Επιμένοντας στη θεωρία του μαρξισμού, καθορίζει ως κυρίαρχη αντίθεση του κυπριακού προβλήματος, την αντίθεση των αστών καταπιεστών και των εργαζόμενων καταπιεσμένων. Έτσι, ελληνοκυπριακή και τουρκοκυπριακή αστική τάξη ανήκουν, από κοινού, στο στρατόπεδο των καταπιεστών, ενώ Έλληνοκύπριοι και Τουρκοκύπριοι εργαζόμενοι ανήκουν στην τάξη των καταπιεσμένων. Ως εκ τούτου πρέπει να ενωθούν εναντίον των καταπιεστών αστών, που συνευθύνονται για το Κυπριακό. Η εκτίμηση αυτή παραπέμπει και στην αναγκαιότητα της επαναπροσέγγισης, που θα συμβάλει στην επανένωση και συνεργασία των Ελλή-νων και Τούρκων εργατών, αγροτών και εργαζομένων.

Συνέπεια και αναγκαιότητα της ιδεολογικής αυτής θεώρησης είναι να παρα-μερισθούν και εξουδετερωθούν οι συγκρουσιακές αντιθέσεις και διαφορετικότητες, που εμποδίζουν τη συνένωση των εργαζομένων και θα επιτρέψουν τη λαϊκή ενό-τητα Ελληνοκυπρίων και Τουρκοκυπρίων.

Ανάμεσα στις διαφορετικότητες που υποσκάπτουν τη συναίνεση και συνένωση των δύο κοινοτήτων, θεωρεί, δυστυχώς, το Α.Κ.Ε.Λ., τις εθνικές ταυτότητες και ιδιαιτερότητες των Ελληνοκυπρίων και Τουρκοκυπρίων, που εκδηλώνονται ως σωδινισμός ή εθνικισμός. Συνεπώς, χωρίς να είναι ανθελληνικό κόμμα το Α.Κ.Ε.Λ., καταλήγει στην απόφαση ότι απαιτείται παραμερισμός ή υποβάθμιση των εθνι-κών χαρακτηριστικών των δύο Κοινοτήτων, για να επιτευχθεί η λαϊκή ενότητα.

Δυστυχώς, η πολιτική αυτή προκαλεί μοιραία δύο αρνητικά συνεπακόλουθα. Πρώτον, την αναγωγή των Τουρκοκυπρίων σε θεοποιημένο, φετιχιστικό είδωλο, στο όνομα του οποίου μεγιστοποιούνται οι υποχωρήσεις και δομούνται οι χαριστι-κές συμπεριφορές και δεύτερον, τη σταδιακή ανάπτυξη μιας αναπόφευκτης άρνη-σης της ελληνικότητάς μας, που οδηγεί στη φθορά του εθνισμού μας, εκδηλώ-νεται ως ακούσιος ανθελληνισμός και συνεπάγεται την υιοθέτηση της κυπριωτι-στικής ταυτότητας.

Ο πραγματισμός αυτός του Α.Κ.Ε.Λ. υλοποιούμενος πάνω σε ανάλογες πρα-κτικές, τείνει βαθμιαίως, να επισιχιάσει και αναιρέσει τη σκοπιμότητα και τους λόγους της επιλογής του και μεταστοιχειώνεται μοιραία, αργά αργά, σε αποξένω-

ση και αλλοτρίωση της εθνικής συνείδησης, σε ανθελληνική πρακτική και ανθελληνικό μίσος, γίνεται πολιτική παράδοση και επίκτητος ψυχισμός, που κυριαρχεί στη συνείδηση, ιδιαίτερα των νέων. Από εμπειρία τακτικής, μετατρέπεται σε «ιδεολογία» και παρεξηγημένο όραμα, που ανυψώνει τον Κυπριωτισμό στο επίπεδο του ιδεώδους προτύπου και τον κάνει σημαία της ριζοσπαστικής και προοδευτικής παράδοσης της αριστεράς. Η ψυχοπαθολογική αυτή μετάλλαξη ερμηνεύει το αρρωστημένο μίσος, μερικών ακελικών, για την ελληνική σημαία, τον εθνικό μας ύμνο, τους Ελλαδίτες κ.λπ. και ταυτόχρονα μεγεθύνει τη συνείδηση του ουτοπικού Κυπριωτισμού τους!

Και το χειρότερο οδηγεί το Α.Κ.Ε.Λ. ένα αντιιμπεριαλιστικό και αντιηγεμονικό κόμμα, στην ακούσια σύγκλιση και ταύτιση των στόχων του, με εκείνους του δυτικού ιμπεριαλισμού, που από άλλη κατεύθυνση και με άλλη πρόθεση καλλιεργούνται. Μοιραία, το Α.Κ.Ε.Λ. μεταβάλλεται σε θύμα και συνεργό των αγγλοαμερικανικών σχεδίων, που προωθούν και μυθοποιούν το πρότυπο του Κυπριωτισμού.

Το έκτο κύμα

Το έκτο κύμα Κυπριωτισμού εκδηλώνεται από τον Νεοκυπριακό Σύνδεσμο. Ο σύνδεσμος αυτός είναι ουσιαστικά μια ασήμαντη και αμελητέα μικροομάδα, της οποίας τα περισσότερα μέλη δεν είναι Έλληνες. Πρόκειται για Τουρκοκυπρίους, Λατίνους, Μαρωνίτες, Μαλτέζους κ.α., οι οποίοι σπούδασαν σε αμερικανικά ή αγγλικά κολέγια και πανεπιστήμια, απέκτησαν κουλτούρα, νοοτροπία και πολιτική συνείδηση αγγλοαμερικανική, αφομοιώθηκαν από το δυτικό πνεύμα και συνέδεσαν τα ποικίλα συμφέροντά τους με την ξένη χρηματαγορά και το ξένο κεφάλαιο. Η μικροομάδα αυτή, εμφανιζόμενη ως υπερούσια ελίτ του τόπου ή ως η αφρόκρεμα του σύγχρονου πνεύματος, κηρύσσει το φανταστικό της μανιφέστο, από δανεικούς άμβωνες, θορυβώντας ακατασχέτως, ως τενεκεδένιο κύμβαλον. Οι Νεοκύριοι του Συνδέσμου, αποκρύπτοντας την ξενική τους εθνική ταυτότητα, προβάλλουν το αναξιώπιστο ιδεολόγημα και το πλανερό δόγμα του Κυπριωτισμού, εμφανιζόμενοι ως διαφωνούντες «Κύριοι», ως νεοφώτιστοι ιδεολόγοι, που προτείνουν τη «νέα» αλήθεια, που φέρουν τη σωτήρια πρόταση.

Στην ουσία πρόκειται για πολιτική αίρεση, που εκμεταλλεύόμενη την πλουραλιστική ανοχή του λαού και την πολυφωνία των Μ.Μ.Ε., εξυφαίνει τον ανθελληνικό ιστό της, αναμένοντας να πιαστούν πάνω σ' αυτόν ημμιμαθή και ευκολόπιστα «έντομα»!

Η άρνηση των εθνικών ταυτοτήτων, παρ' όλον ότι δεν αναφέρεται στο καταστατικό του Συνδέσμου, αποτελεί τη βασική στοχοθέτησή του. Η τεκμαρτή αυτή πραγματικότητα, επιβεβαιώνεται από όλες τις ανακοινώσεις του Συνδέσμου, από τα προσωπικά τους δημοσιεύματα και από την ανυπόφορη κακοσμία της ανθελληνικής εμπάθειας που τους διακατέχει.

Το «κήρυγμα» των Νεοκυπρίων και η προσχεδιασμένη αποσύνθεση του κυ-

πριακού Ελληνισμού, που πραγματοποιούν, με την ανεπίτρεπτη ανοχή του κυπριακού κράτους, δεν είναι απλώς μια ιδεολογική ηχορύπανση ή μια συνταγματική πραγμάτωση της ελευθερίας έκφρασης. Στην πραγματικότητα είναι ένας αντισυνταγματικός και παράνομος εθνικισμός, με όλα τα γνωρίσματα του σωδινισμού, που υποχθονίως υποσκάπτει τα αναφαίρετα εθνικά δικαιώματα του λαού, τον σεβασμό στην παράδοση και την εθνική του Ιστορία. Πρόκειται για «πολιτική συμμορία», η οποία σε κρίσιμες στιγμές, αφοπλίζει —εντός των τειχών— το λαό μας, διασπώντας την ενότητά του και αφαιρώντας του το έσχατο αμυντικό όπλο που του απέμεινε, την εθνική του ταυτότητα και τον εθνικό του πολιτισμό.

Το έβδομο κύμα

Το έβδομο κύμα αποτελεί ο όψιμος «εθνικόφρων» Κυπριωτισμός της δεξιάς. Παλαιοί εθνικόφρονες δεξιοί (αρκετοί από τους οποίους με πατριωτικό-αγωνιστικό παρελθόν) έχουν μετεξελιχθεί σε ένα είδος υποταγμένης κομματικής υπαλληλίας. Ταρίχευσαν την εθνική τους συνείδηση και την εκθέτουν στις ψηφοθηρικές διτρίνες των κομμάτων τους, ή την προβάλλουν καιροσκοπικά, κατά τις προεκλογικές τους, ψηφοτυχοδιωκτικές δημαγωγίες.

Οι ξεπεσμένοι αυτοί «ευπατρίδες» συγκροτούν τη συνομοταξία του «δεξιού ομπορτουνισμού», που υποτάσσει τις εθνικές πραγματώσεις στις κομματικές και προσωπικές προτεραιότητες και στον ουτοπικό ρεαλισμό. Πειθαρχώντας στο αλλοτριωτικό πεπρωμένο της μικροπολιτικής και του κομματικού συμφέροντος, αποδέχονται να τους ράβουν στο στόμα το κομματικό... «φερμουάρ» και παραιτούνται από τους εθνικούς αγώνες, τους οποίους αναβάλλουν, υποτίθεται προσωρινά, για το απώτερο μέλλον!

Ουσιαστικά πρόκειται για ριψάσπιδες, που ανέχονται ή υιοθετούν τον Κυπριωτισμό και για άλλους που τον υποτιμούν αδιερεύνητα και τον αφήνουν, να κατischύσει στον τόπο μας, ανίκανοι να αντιληφθούν το μέγεθος της επερχόμενης εθνικής καταστροφής.

Οι ίδιοι, θυσιάζουν την εθνική μας ταυτότητα προς εξευμενισμό των δυτικών, υπέρ της ενταξιακής μας προοπτικής ή στο όνομα του καλοθελητισμού και της τακτικής του... καλού παιδιού. Η αγανάκτηση και οι διαφωνίες τους συγκρατούνται στα συνειδησιακά τους άδυστα και στις απρόσιτες φυλακές της ανέκφραστης εσωτερικότητάς τους, ενώ ανέχονται και υποθάλπουν: την κυπριωτιστική προπαγάνδα το δικαιοσύνη Πανεπιστήμιο, την απονέκρωση της γλώσσας μας και την ευρύτερη απονεύρωση της εθνικής μας υπόστασης.

Το όγδοο κύμα

Το Πανεπιστήμιο Κύπρου, αντίθετα με τα εθνικά οράματα του λαού, έχει εξελιχθεί σε αιχμή του κυπριωτιστικού δόρατος. Ο δικαιοσύνης χαρακτήρας του, που προσυπογράφηκε ομοφώνως από τους Κυπρίους βουλευτές, επικυρώνει τον κυπριωτι-

στικό του χαρακτήρα και κατοχυρώνει την κυπριωτιστική δράση των πανεπιστημιακών, οι οποίοι έχουν ενταχθεί στη νεοκυπριακή «ιδεολογία».

Βεβαίως οι πλείστοι των πανεπιστημιακών είναι εξαίρετοι επιστήμονες και ακραιφνείς ελληνοφρονες, εξουδετερώνονται όμως από τους ρυθμιστικούς κανονισμούς της δικαιοδικότητας του Πανεπιστημίου, ακολουθώντας την τραγική μοίρα του αποπλισμένου διαφωνούντος. Αφοσιωμένοι στο γνωστικό τους αντικείμενο και στο γνωσιολογικό τους έργο, αφήνουν τους ολίγους ελληνοφόβους κυπριωτιστές συναδέλφους τους να κυριαρχούν, να χαράσσουν πολιτικές γραμμές, να διαμορφώνουν τον νεοκυπριακό χαρακτήρα του πνευματικού μας ιδρύματος και να αλώνουν συστηματικά την εθνική συνείδηση των νέων μας.

Οι πανεπιστημιακοί αυτοί προερχόμενοι κυρίως από τα αμερικανικά πανεπιστήμια, μύστες των σεμιναρίων του Χάρβαρντ και στρατευμένα πνευματικά στελέχη του Κυπριωτισμού επιδίδονται ανενόχλητοι στο αντεθνικό τους έργο, στηριζόμενοι και από την αγγλοαμερικανική πολιτική. Μέσα στις ακαδημαϊκές αίθουσες καλλιεργούν τον Κυπριωτισμό, εκδίδουν βιβλία κυπριωτιστικής προπαγάνδας, μετέχουν σε κυπριωτιστικές εκδηλώσεις, κάνουν ομιλίες και με κάθε τρόπο καλλιεργούν και προωθούν τον Κυπριωτισμό. Παράλληλα, υποσκάπτουν την εθνική συνείδηση των νέων μας ευνουρίζοντας τις εθνικές τους αξίες. Τοποθετούν την ελληνικότητα και τον εθνισμό τους στο σκυβαλοδοχείο των απηρχαιωμένων αντιλήψεων, που δήθεν έθρεψε ο αλυτρωτισμός των αρχών του αιώνα μας και αντιπαρατάσσουν τον Κυπριωτισμό, ως τη σύγχρονη σώφρονα και επιστημονική ιδεολογία που αρμόζει στο μοντέρνο άνθρωπο, στον υγιώς σκεπτόμενο και στον καταξιωμένο επιστήμονα, που έχει απαλλαγεί από το επαχθές και αρρωστημένο φορτίο του σωδινισμού και του εθνικισμού!

Δυστυχώς οι κυπριωτιστές αυτοί πανεπιστημιακοί δεν δρουν ως απομονωμένοι και αποξενωμένοι «μοναχοί» ή «σταυροφόροι» της νεοκυπριακής προπαγάνδας. Αντίθετα συνεπικουρούνται και ενισχύονται από ομοϊδέατες τους που κατέχουν άλλα κοινωνικά, πνευματικά και πολιτικά πόστα: ξένους και Έλληνες ακαδημαϊκούς του εξωτερικού και της Ελλάδας, ξένους και ντόπιους πολιτικούς προστάτες, μυημένους δημοσιογράφους και εκδότες, στρατευμένους υπαλλήλους της δημόσιας υπηρεσίας και αποπροσανατολισμένους φοιτητές και άλλους, οι οποίοι έχουν διεισδύσει στις διάφορες υπηρεσίες του Υπουργείου Παιδείας ή των άλλων υπουργείων, στα σχολεία, στα αγγλόφωνα κολέγια, στις ξένες πρεσβείες και όπου αλλού χαράσσεται πολιτική ή διαπλάθεται η διαπαιδαγώγηση των νέων.

Επιλογικά

Εδώ και τρία χρόνια η Ομάδα Πρωτοβουλίας για το Πανεπιστήμιο Κύπρου, αναλαμβάνοντας την ευθύνη της εθνικής σωτηρίας του τόπου μας, αποκαλύπτει την αντεθνική σκευωρία των Κυπριωτιστών και παλεύει να ανατρέψει την φθορά της εθνικής μας συνείδησης, που θα οδηγήσει στο άθλιο τέλος του κυπριακού Ελληνισμού. Εξευτελιζόμενοι και προπηλακιζόμενοι από ημετέρους και υμετέ-

ρους, δυσφημιζόμενοι και διασυρόμενοι ως εθνικιστές και σωβινιστές συνεχίζουμε, αίροντας το σταυρό του εθνικού μας μαρτυρίου και πετροβολούμενοι από εκείνους που θα έπρεπε πρώτοι να σηκώνουν την ευθύνη του εθνικού μας πεπρωμένου. Είμαστε αποφασισμένοι να συνεχίσουμε μέχρι εσχάτων τον ιερό αυτό αγώνα, όσες προσωπικές θυσίες και αν απαιτηθούν, γιατί πιστεύουμε ότι ο αγώνας μας αυτός αποτελεί πνευματική συνέχεια του εθνικοαπελευθερωτικού μας αγώνα, γιατί καθορίζει το μέτρον της ανθρώπινης και εθνικής μας αξιοπρέπειας, γιατί καθορίζει το κριτήριο της υστεροφημίας μας, γιατί αν χάσουμε την ελληνική μας ταυτότητα δεν ξέρουμε γιατί να υπάρχουμε.

Έτσι, για ακόμα μια φορά, απευθυνόμαστε σε κάθε ελληνική ψυχή της Κύπρου και της Ελλάδας και την καλούμε να αφυπνισθεί και να υψώσει τη φωνή της, για τη σωτηρία του Ελληνισμού της Κύπρου. Ο Κυπριωτισμός δεν είναι μια αδύναμη και σπασμωδική ιδεολογία μερικών αποπροσανατολισμένων ή ξενοκίνητων αρνησιπάτριδων, δεν είναι μια εφήμερη ιδεολογική μόδα, που θα περάσει. Είναι μέγιστος κίνδυνος, που αποδεκατίζει — από μέσα — το λαό μας, είναι η οργανωμένη πολιτική αίρεση, που ανάγει τους εθνικούς μας πόθους σε εθνική ματαιότητα. Είναι... τα οκτώ, παλιρροϊκά κύματα, που πλήττουν πανταχόθεν την ελληνικότητα και την εθνική μας ύπαρξη, για να την πνίξουν στον άδοξο βυθό του ολοκληρωτικού και αιώνιου θανάτου.